

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIŁONA RZYMSKIE.
Dziś Hugona Biskupa

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 3.

MIŁONA ŚLAWIAŃSKIE.
Dziś Zbigniew

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godz:	Barometr do 0 ^o R red w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepla podług Reaumura	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27 ^o 23 ^o 233	- 4, 4	1 ^o 36	Zaden	Pogoda z Chmurami	
31 12	7, 632	+ 4, 0	1, 13	Pl. Wschodni mocny	" "	
3	6, 605	+ 5, 6	1, 50	" średni	Chmury	
9	6, 359	+ 1, 0	1, 31	" słaby	Pogoda z Chmurami	

Cześć Urzędowa.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego.

Dnia 30 i 31 Mar- ca 1835 r.	1.		2.		3.		4	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	20	—	19	15	17	15	—	—
— Zyta.....	18	—	17	21	17	15	16	—
— Jęczmien:	17	—	16	18	16	—	14	20
— Owsa.....	10	—	9	15	—	—	—	—
— Grochu ...	28	—	26	—	—	—	—	—
— Jagiel.....	38	—	—	—	—	—	—	—
— Rzepaku..	27	—	—	—	—	—	—	—

Przekonali się o powyższych cenach zboża i oryginał jak zwykle podpisali:

Peszkę. Nasturkiewicz W. G. VII. W. G.
Golembiowski K. T.

LOTERJA KRAJOWA.

W 653 ciągnięciu dnia 1 Kwietnia 1835 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numera:

81. — 5. — 69. — 37. — 23.

Przyszłe Ciągnięcie 654 przypada d. 8 Kwietnia 1835 r.

Ceny bydła z targu d. 27 Marca 1835 r.

Wół ważyący mięsa czystego funtów 550 kosztuje złp. 186; funt: 400 złp. 135; Krowa średnia tłusta ważyąca mięsa czystego funtów 300 kosztuje złp. 78; huda ważyąca funtów 150 kosztuje 47; Cielę ważyące mięsa czystego funtów 39 kosztuje złp. 13 Wieprz średni chudy złp. 60.

Przekonali się o powyższych cenach bydła i oryginał jak zwykle podpisali.

Peszkę. Nasturkiewicz W. G. VII. W. G.
Golembiowski K. T.

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

WIEDEŃ 12 Marca. J. K. Mość książę Wilhelm Pruski, przybył tu zawczoray o godzinie 10 wieczorem. Podróż z Berlina do tutejszey stolicy, odbył w 64 godzinach.

W tych dniach wysłani będą kommissarze z listami notyfikacyjnymi o śmierci cesarza Franciszka i o wstąpieniu na tron cesarza Ferdynanda I. do dworów Petersburga, Berlina, Drezna, Sztokolmu, Monachium, Sztuttgardu, Paryża, Londynu, Turynu, Rzy-

mu, Neapolu i innych; za przeznaczonych do tego posłannictwa, wymieniają: generała księcia Karola Lichtenstein, (*już przejechał przez Kraków do Petersburga.*) księcia Alfreda Schönburg, księcia Adolfa Schwarzenberg, księcia Aloizego Lichtenstein, księcia Kińskiego i hr. Hoyos.

Stósownie do najwyższego postanowienia, cesarzowa wdowa, będzie odąd mieć tytuł: *Najjaśniejszey Cesarzowéy Matki.*

Podług doniesień z Moraw i Galicyi, panująca w niektórych prowincjach tych królestw zaraza na bydło, zmniejsza się widocznie; za to przybiera w Węgrzech zatrważający charakter.

Gazety donosząc o zgonie cesarza Franciszka, przytaczają zarazem szczególniejszy sposób, w jakim o narodzeniu jego, publiczność wiedeńska zawiadomioną została. Marya Teressa, nie bywała od dnia zgonu męża swojego, (18 sierpnia 1765,) ani na żadnej z zabaw dworskich, ani w teatrze. Było to wieczorem d. 19 lutego 1768 r. gdy pracując w swoim gabinecie, odebrała przez gońca z Florencyi, wiadomość o narodzeniu się wnuka, (zmarłego właśnie cesarza Franciszka). Nie przybierając nikogo, sama śpieszy przez przedpokoje i dotykające do tychże przechody aż do teatru zamkowego; tam dochodzi raptownie do łoża dworskiej, przedziera się przez szambelanów, arcy księżęta i arcy księżniczki, aż do samego brzegu łoża i z uniesieniem przemawia do parteru w niewykształconey mowie ludu swego: »*Der Leopold hat a'n Buben!*» (Leopold ma chłopaka).

PREZBURG 5 Marca. Wczoray zebrali się wszyscy członkowie obudwóch połączonych stanów, na 300 posiedzenie pod przewodnictwem J. C. M. arcy księcia palatyna królestwa. Wszyscy byli przybrani w suknie żałobne. Po odczytaniu reskryptu wydanego przez panującego teraz monarchę, donoszącego o zgonie N. poprzednika swego i o własnym na tron wstąpieniu; rozeszły się stany do izb posiedzeń swoich, gdzie powtórnie odczytany został rzeczony reskrypt, i po-

stanowiono odroczyć posiedzenie do dnia 7 b. m., w którym obrzęd pogrzebowy dopełniony zostanie. Słychać, że członkowie seymu postanowili udać się do Wiednia, dla oddania ostatniéj przysługi chrześcijańskiej, zesłemu z tego świata monarsze uwielbionemu, i wynurzenia hołdu wierności jego N. Następcy. — W ziemi siedmiogrodzkiej, podobnie jak w Węgrzech, wiadomość o śmierci Cerarza Franciczka, pogrążyła wszystkich w smutku jak największym.

PARYŻ 12 Marca. Pan Enfantin, oyciec znanych St. Symonistów, umarł w Paryżu. Jego syn bawi ciągle na Wschodzie, gdzie szuka tak zwanéj wolnéj niewiasty.

Lekarz Chervin podał ministrowi spraw wewnętrznych przełożenie, w którym ofiaruje się poświęcić dochodzeniom, jak dalece jest zarazliwém morowe powietrze. Proponuje on, aby rząd sprowadził w pakach hermetycznie zamkniętych, odzież po osobach na zarazę zmarłych w Alexandryi, i dozwolił w umyślnie na ten cel założonym szpitalu w Marsylii, czynić lekarzom i uczonym, tego rodzaju filantropiczne dociekania.

GDANSK 12 Marca. Dla handlu zbożowego coraz smutniejsze przedstawiają się widoki. Spekulanci są nieczynni. Dawniey odbierano zwykle zamówienia z Anglii, ale domy kupieckie, które je dawały, kupują krajową pszenicę po cenach bardzo niskich, a mają tę korzyść, iż mogą ją według upodobania bez żadney opłaty lub trudności, gdzie zechcą posłać. Rok terazniejszy nie zatrważa nieurodzajem; a gdyby takowy mógł się wydarzyć, to leżące wszędzie zapasy, są więcéy niż dostateczne, na zaspokojenie choćby jak największych potrzeb. Tu w Gdańsku, jest około 25,000 łastrów na składach, wzdłuż Wisły znajdzie się około 16,000 łastrów, a z pierwszym spławem wiosennym spodziewają się najmniej 10,000 łastrów. Zważywszy teraz, że w Amsterdamie leży na składach z dawniejszych zapasów blisko 23,000 łastrów pszenicy, a w Anglii pod kluczem rządowym około 16,000 łastrów, także pe-

wna ilość mniej więcej we wszystkich innych portowych miejscach; można sobie łatwo wystawić, iż jak skoro nie masz nigdzie niedostatku, nie masz także ochotników kupna; a jak my tu miarkujemy, nie będzie trudno dostać czerwono-pstrokatey pszenicy, laszt po 50 talarów, jeżeli tylko nadejdą zlecenia o których oddawna nic nie słyhać. Starano się przez wywóz mąki zmniejszyć zapasy ziarna, ale takie przedsięwzięcia nie powiodły się pomyślnie. W Anglii nie mało leży takiej mąki, która przybyła tam nieco nadkwaśniała i dla tego nie ma najmniejszego odbytu.

MUNICH 6 Marca. Dnia 27 lutego b. r. zdarzył się w tutejszym domu umarłych, następujący przypadek. W chwili, kiedy miano już chować małe dziecię, znaleziono je siedzące w swojej trumienice i bawiące się kwiatkami, któremi było przystrojone. Dziecię to zdawało się nie uważać na umarłych, któremi było otoczone, i natychmiast wzywało matki, skoro ujrzało wchodzących ludzi. Jest to nowy dowód wielkiej użyteczności domów umarłych.

FRANKFORT 16 Marca. Zdaje się, iż doniesienia z Szwajcaryi, były tego rodzaju, że uczyniły potrzebnymi pewne środki przeczności, a to z powodu zabiegów czynionych, ze strony wychodźców w tym kraju bawiących. Nietylko woysku, ale i policji wydane były rozkazy; w téj ostatniej, dostrzegać się daje większa niż kiedybądź w tym względzie ostrożność; polecono bowiem wszystkiém czeladzi rzemieślniczém, ażeby nikt do Szwajcaryi udawać się nie ważył, któreto zastrzeżenie w wędrownych książeczkach każdemu zapisane zostało. Gdy nie masz wątpliwości, że starano się w Szwajcaryi przez wszelkie sposoby, czeladź rzemieślniczą duchem propagandy przezmować, i dla téjże przychylną czynić; przedsiębrane więc środki ze strony władz, zasługują na wszelką pochwałę; nietylko bowiem okazują się pożytecznymi dla ogółu, ale nawet zgodne są z osobistym interesem rzemieślników.

Któżby z resztą chciał dawać wiarę, że szaleństwo wychodźców dochodzi aż do tego stopnia, iżby chcieli rozpocząć walkę otwartą, pomimo tylokrotnego doświadczenia: że lud zdrowo myślący, a mianowicie obywatele, nigdzie ich dążności nie podzielają, i że tylko mała liczba młodych awanturników, dała się ująć w ich sidła. A ponieważ nauczyły tylokrotne przykłady, że nieraz już przedsiębrała propaganda prawdziwie szalone zamachy, ostrożność przeto w żadnym przypadku nie może być zbyt dużą; a każdy dobrze myślący, nietylko uwielbiać, ale z całej siły, używane środki ostrożności, wspierać powinien.

Słyhać, że podofficerowie z załogi pruskiej, którzy mieli udział w bijatyce z mieszkańcami w Bokerheim, będą skazani przez sąd wojenny, na więzienie warowne i na utratę prawa noszenia kokardy pruskiej.

BRUNSWIK, 16 Marca. Z Grainburga nad Dunajem, donosi pod datą 27 lutego, niemiecka narodowa gazeta, następującą z listu prywatnego czerpaną wiadomość: — »Przed niejakim czasem, miało miejsce w Węgrzech następujące zdarzenie. Na łowach odbytych na niedźwiedzie, ubito z niemalą trudnością wielką i bardzo złośliwą samicę niedźwiedzia; ale zaledwie się to stało, wybiegła z gęstwiny zdziczała dziewczyna, rzucając się z strasliwym wyciem na ubitą niedźwiedzicę. Po licznych usiłowaniach, udało się nareszcie za pomocą sidła i postronków ułowić dziką dziewczynę, która jak się pokazuje ze śledztwa, będzie zapewne córką pewnej wieśniaczki, której przed 12 laty zginęła, tak, że ani śladu o ztraconém dziecku nie powzięto. Hrabina Erdödi wzięła do siebie tę biedną istotę, którą karmi miodem, korzonkami i surowém mięsem. Ciekawa rzecz, jak też prędko da się oblaskawić, czy też przyjmie okrziesanie; i jak dalece oraz rozwiną się w niej siły i zdolności umysłowe?

KONSTANTYNOPOL 25 Lutego. Zapewniają, że położenie Porty względnie wice-

króla Egiptu, jest także same. w jakim się znajdowała przed sześcią miesiącami. Są to skutki zbrojnego stanu pokoju, które przekonywają, że wahanie się i pół-środkami do niczego nie doprowadzą. Kto wie teraz, co się stanie z haraczem, przez Mehemedp Alego opłacić się winnym? Wprawdzie nie nadeszły tu ostatnimi czasy żadne wiadomości z Alexandryi, i może być, że Mehemed namyśliwszy się inaczej, okaże się jeszcze skłonny do zapłacenia; zwłaszcza, że konsulowie zagraniczni dokładają w tej mierze wszelkiej usilności; jednakże, jeżeli się nie da nakłonić, i jeżeli, jak się obawiać wypada, nie zechcą mocarstwa Europy użyć przeciwko niemu środków zmuszających, cóż dalej będzie? Jest to pytanie, które się każdemu nasuwa, ale którego nikt, nawet sam sułtan, rozwiązać nie jest w stanie. Brać się teraz do oręża, kiedy już stosowna przeminęła pora, byłoby niebezpiecznie i miałoby pozor mistyfikacji, dobrowolnie sobie samemu narzuconej. Trzeba więc czekać i rzecz losowi zostawić; bo cóżby więcę uczynić można było? Jakie wszelako są zamiary, które chytry pasza w Kairze układa; dla czego zdaje się wyrzekać wszelkiego rozważania skutków, a nawet siebie samego, i jakby w dziecinnej igraszcze, raz mówi tak, a drugi raz nie! To wszystko, poczęści trudno tej chwili odgadnąć. Tak więc, albo zachodzi tu plan daleko sięgający, nie będący jego własnym dziełem, ale którego wykonanie jemu poruczono, zawsze jednak pod kontrolą i kierunkiem, wolę jego krępującym; albo jest to niedowierzanie, nie samemu sobie lecz swym przyjaciółmi, i tak zwanym czasowym sprzymierzeńcom, które czyni go wstrętnym i niedowierzającym.

Dnia 26 Lutego. Według doniesień z Tripolis pod d. 15 stycznia, nie zanosi się wcale na polepszenie smutnego położenia w tym kraju, znajdującym się dotąd w mocy powstańców, którzy przecięli wszelki zewnętrzny związek ze stolicą. Handel upadł zupełnie, ponieważ nie dopuszczają okrętom ku-

piekiem dopłynienia do portu. Jeden okręt toskański idąc za przykładem francuskiego bryga *Palinurus*, chciał nocną porą wplynąć do portu, ale go podchwycili i zatopili. Załoga okrętowa zaledwie zdołała schronić się do miasta.

Doniesienia z Liworno, nie przedstawiają rozruchów w Albanii tyle niebezpiecznymi, jak dotąd mniemano. Powstanie nie było zrobione przeciwko sułtanowi, ale raczej przeciwko nadużyciom administracji tureckiej i przeciwko uciążliwościom, jakich się dopuszczali urzędnicy Porty. Pierwsze doniesienia o tym zaburzeniu zatrwożyły cokolwiek Portę; sądziła bowiem, że wypadnie jej użyć przeciwko Albańczykom, części wojska do Azji dla Reszyda paszy przeznaczonego; późniejsze atoli wiadomości, a szczególnie przybycie niektórych oddziałów żołnierzy albańskich, uspokoiło ją z powziętych obaw. Albańczykowie przeto, przełożyli Porcie uciążliwości jakich doznawali, upraszali o odwołanie urzędników niektórych, i oświadczyli, iż w razie gdyby wysłuchani nie zostali, sami sobie sprawiedliwość wymierzą. Porta, która w każdym innym czasie byłaby źle przyjęła czynione w taki sposób przełożenia, tym razem wyznaczyła kommissarzy, którzy udadzą się na miejsce, aby wysłuchać skargi, i tymże zadość uczynić. Wiadomość o takim postanowieniu Porty, przyczyniła się dużo do uspokojenia umysłów w Albanii.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Dnia 30 — 31 Marca.

Michel Jan z Galicyi. — Gilewski Edward Bonifrater z Polski. — Byczolowski Alexy Bonifrater z Polski. — Szawłowski Jan z Polski.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Srednicki Karol Ob. do Polski. — Szwałowski Adam Ob. do Polski. — Wolski Norbert Xiądz do Pol. — Sobolewska Ewa Ob. do Galicyi.